

som oftest ere eller idetmindste have været flyttede fra eet Sted til et andet, hvorved de have havt store Udgifter, som naturligtviis have sat dem i den Nødvendigved, at maatte gjøre Udvei til dem, og de skulle nu tilbagebetales, hvilket under de nærværende Forhold kun med Banskfelighed vil kunne skee. Jeg kan derfor ikke noksom anbefale dette Ændringsforslag til det ærede Things Dpmærksomhed.

Blume: Som den, der har stillet et Ændringsforslag til det foreliggende Lovudkast, skal jeg tillade mig at tage Ordet, og jeg skal da først erklære, at jeg ganske slutter mig til det Ændringsforslag, som er blevet fremsat af af den ærede 4de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig). Jeg slutter mig endog hellere til det af ham stillede Ændringsforslag end til det af mig stillede, og derfor vil jeg ogsaa stemme for det. Naar jeg imidlertid dog alligevel har fundet mig foranlediget til selv at stille et Ændringsforslag, og jeg dertil endogsaa har stillet et Underændringsforslag, der, saaledes som den ærede Formand bemærkede, egentlig kun er en saadan Forandring, at de begge tilsammen maae betragtes som eet Forslag, uagtet der er nogen Forskjellighed i Henseende til adskillige Talstørrelser, naar jeg, siger jeg, dog har fundet mig foranlediget til selv at stille et Ændringsforslag, skjøndt jeg hellere vil slutte mig til det af den ærede 4de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) stillede, saa er jeg bleven bevæget dertil af adskillige Betragtninger, som jeg nærmere skal tillade mig at fremsætte. Det kommer mig nemlig for, at man vel skal betænke, at Hovedsagen her er Hensynet til Erangen, til den Erang, som den nærværende Dyrtid foranlediger, og der bliver altsaa først at spørge om, hvor denne Erang kan antages fornemmelig at være tilstede, navnlig i den Kategorie af Embedsmænd, hvortil dette Lovforslag sigter. Men, kan man nu altsaa sige, at Erangen maa antages at være tilstede ligesaa nedenaf, lige fra dem, der begynde med den laveste Lønning indtil en vis Grændse foroven, saa maa man ogsaa kunne sætte, dog altid med nogen Vilkaarlighed, med noget større eller mindre Rimelighed, en Grændse. Men jeg troer ikke, at det ganske er Tilfældet, at

man vil betegne den Kreds, hvori Erangen kan antages at finde Sted, paa en saadan Maade. Erangen finder Sted i en Kreds, og en Kreds maa nødvendigviis have en Begrændsning, og denne Begrændsning kan være til den ene Side saaledes og til den anden Side saaledes. Erangen kan begrændses paa den Maade, at man maa sige, at den, som er ugift, som ikke har nogen Familie at forsørge, vil ikke i den nærværende Dyrtid kunne komme i en saadan Forlegenhed som den, der har en Familie at forsørge. Det være langtfra mig at ville misunde dem, som ikke have en Familie at forsørge, men ere ringere lønnede af Staten, et saadant Tillæg, hvorom her er Spørgsmaal. Men jeg kan dog ikke negte, at jeg antager, at En, som er ugift og ingen Familie har at sørge for, ikke kan komme i nogen særdeles stor Forlegenhed ved den nærværende Dyrtid, og derfor har jeg anseet det for at være consequent rigtigt; at udeholde alle dem, som ikke have nogen Familie at forsørge, fra dette Tillæg, der dog har sin egentlige Berettigelse, sin egentlige Begrundelse i en tilstedeværende Erang. Det er altsaa den ene Begrændsning; som jeg finder; at dette Lovforslag skal have. Den anden Begrændsning maa sættes paa et Sted i Gagerækken, og det er ikke saa overmaade let at sige, hvor denne Grændse skal være, og det er heller ikke saa godt at betegne, paa hvilken Maade Tillæget procentviis skal stige, for at forebygge; at der ikke skal forekomme saadanne Inconsequentser, saadanne Uovereensstemmelser, der vel ikke paa nogen Maade aldeles kunne forebygges, men som man dog skal søge at forebygge saa meget muligt, og saaledes har jeg troet, at jeg vilde træffe det nogenlunde Rette, naar jeg fastsatte en Indtægt af 1000 Rbdl. som Grændse for dem, som skulle have Adgang til Dyrtidstillæg. Jeg har til en bedre Dplysning vedføiet et Overstigt over, hvorledes Lønningerne ville stige ved Hjælp af Tillæg, nemlig i et noget omvendt Forhold. Jeg skal blot bemærke, at der, jeg veed ikke, om ved en Uagtsomhed fra min Side eller fra Trykkeriets, er indløbet en Trykfeil. Der staaer nemlig i første Linie af Scaalen 110 Rbd., hvilket er rigtigt; men i den anden derimod 120 Rbd., som er galt; den